

מבין משאבים 2284 י"ח בסיון תשפ"ב - 17 יוני 2022

אויב | נעם חורב

בסוף אני,
האויב הכי גדול של עצמי.

הרי אני זה שמנשים את הפחדים הנסתרים
ויודע איך ללחוץ לי על כל הכפתורים
אני זה שכורך ואז מותח את החבל
ובטיימינג המושלם - שם לעצמי רגל

אני זה שכותב את כל התסריטים
שסוגר לי את הדלתות ומאכיל את עצמי סרטים
אני זה שבגללו הלב שלי תקוע
שמלטף ומאכיל את הילד הפגוע

אני זה שעומד מול עצמי, בלי רחמים
ומשנן את הטעויות, הכישלונות והפגמים
אני זה שמנסר לי עוד שלב בסולם
שמכיר את החולשות שלי, יותר טוב מכולם

וברגעים הקשים
הכי קל להאשים
את כל האנשים
אבל בסוף זה רק אני שמחלק לי עונשים.

וכמה זה מסובך לנסות להתקרב
ולהפוך את האויב הכי גדול -
לאהב.

מתוך הספר: **טיוטה של אושר**

מה בעצמך:

תסתכלו לנו בעינינו / טובה אבריא, צפרה דייא, חנה חקלאי

שואריט על ממלאי התפקידים בקיבוץ / יניב האי ודניטו

על טכס צרה יום הזיכרון / אביאל אולדסמן

אוי הקופץ... / אולו טלמור

מתנדבת מצטיינת - ורד נורי / מהעצמך של מא"ה דרוט

יום ירושלים / סטריקו שורק

לכהודא גילוי המצבה של תרצה / אמנון סוריה

תרצה / עדי שלוש סוריה

ברכה לחיילים ליום העצמאות / שירה מור יוסף

מהנצחה בישובנו / נאה כרסי

תסתכלו לנו בעיניים 01/05/2022

לא זו בלבד שחלוקת הכספים ממכירת המפעל לא חולקה לותיקים החיים למעלה מ72 שנים בקיבוץ, לפי הותק המגיע להם, אלא אף אנשים שזה מקרוב באו לקיבוץ קיבלו מחצית מסכום המכירה ושאר האנשים קיבלו לפי ותק של 45 שנה ולא כפי הותק האמיתי.

לנו הותיקים מגיע ותק של לפחות 65 שנים !!!

היום המצב הוא שהחברים שהקימו את הקיבוץ רובם חולים ואין ביכולתם להשמיע את קולם. אני רוצה לתבוע את עלבונם של שלש אלמנות: חנה'ה, טובה ועופרה שעדיין חיות ונושמות ומקוות לחיים ארוכים.

לגביהן הוחלט שאין הם זכאיות למלא שווי הבית, אלא אם יחזירו לקיבוץ מחצית מערך הבניין שזה 225000 ש"ח.

מחד לא קיבלנו כשווי הוותק המגיע לנו ממכירת המפעל ומאידיך דורשים מאיתנו לשלם על חלקם של הבעלים שלנו שחיו בקיבוץ עד יום מותם.

אנחנו עדיין חיות ופעילות. אנא תחשבו עוד פעם האם זה הוגן.

ס/רה

אפרה צינג'
אקזאו ח'רה

על טקס ערב יום הזיכרון לחללי צה"ל ופעולות האיבה 2022 –

אחת ממשימות שנת בר המצווה במשאבי שדה היא עזרת הכיתה בהכנת הטקס וההשתתפות בו, והשנה עשתה זאת כיתת ארז בבגרות ורצינות רבה. נפגשתי מס' פעמים עם הילדים והמדריכה נועה גולדמן ליד אבן הזיכרון וביחד הבנו את משמעות המקום והטקס, ומה נדרש מהם. הם הביאו, סידרו ועזרו בכל מה שהתבקשו וזאת לאחר שצוות הנוי המסור נרתם כהרגלו לניקיון והכנת האזור. עדו וניר דאגו לתורן חדש קבוע לאחר שהקודם נעלם לו.

לקראת השעה 20:00 התכנס עם רב, כולל תלמידי קיבוצימר ואורחי כפר הנופש. הטקס החל עם הצפירה*, ולאחריה קריאת "זכור" מפי אסנת אורן, יקיר שפירא שפילח את הלב בהתרגשות בתפילת "אל מלא רחמים", הורדת הדגל לחצי התורן והנחת הזר. הודלקה האבוקה ונשמע קטע קריאה ע"י סטריקו, בנות הכיתה הקריאו את אשר כתב גלעד פרייליך לאחר מותו של אחיו אילון ז"ל, אביב בוחבוט ריגשה בשירתה כתמיד בליוויו של מרסלו.

על ההגברה היו דובי אשל בעזרתם של חבר'ה מהנעורים.

ועל כל זה תודה רבה לכולם ולהתראות בשנה הבאה, אביגיל

- חייבת להזכיר את השתתפותם הקולנית והצווחנית של הטווסים בעת הצפירה. משהו שם בשקט הקדוש הזה שהופר הרגיש לי סוג של קריאת תגר ותזכורת על נוכחותם המיותרת.

אביגיל

לאורי זיו והמשפחה

בית משאבי שדה משתתף באבלכם

על פטירת האח

יואל זיו ז"ל

אוי הקובץ.....

אחרי שחברת רוזמן סגרה לנו את "הברז" עברנו לחברה אחרת, שיש לה מערכת שכוללת תוכנת דוח"ות מבוססת אינטרנט, קורא כפתורים, התקנות וכו.... בתחילה ביקשו מאיתנו לשלוח להם את רשימת כל המורשים [כ-350 במספר] עם שמותיהם ואת כל המידע על הרכבים. אחרי שאספנו את הכל בקובץ מסודר ורציני, שלחנו להם וסגרנו איתם שאנחנו נתחיל את ההתקנות ברגע שהם יהיו מוכנים. לאחר שקבלנו את האישור, הזמנו את המתקין ליומיים התקנות.

ורד הכינה את הסידור והתחלנו. הבאנו 50% מהרכבים. בהתקנה השניה עצרנו לבדיקת כפתורים והם עבדו, המשכנו להתקין, אבל בבדיקות נוספות התברר שהכפתורים לא עובדים. ואז הבנו, חסן ואני, שיש בעיה, ועצרנו. בטלפון לחברה התברר שהקובץ הגיע אליהם חלקית!! הם חשבו שיש רק כמה עשרות מורשים!!!

ביום רביעי שעבר הם קיבלו שוב את הקובץ, וביקשנו שיעבדו מהר. קבענו התקנה ליום שני. ביום ראשון, אספתי כמה כפתורים לבדיקה ורק 2 עבדו!! לא לקחתי סיכון וביטלתי הכול. אחרי הצהריים קיבלתי הודעה קולית שכל הכפתורים פתוחים לעבודה!! מכיוון שפתחנו את הסידור מחדש, לא יכולנו לקבוע יום חדש וקבענו שנתקין אחרי החג. ביום שלישי המתקין הגיע מוקדם והצלחנו להתקין את כל 9 הרכבים הנוספים ב-7 שעות. נלמד איך להשתמש בתוכנה [בזום] ומקווים שהכול יסתדר בסוף.

בעניין תחנת הדלק שלנו כאן, יש דיבורים עם חברת דלק ומחכים לתשובה. בינתיים יש בעיה עם הבנזין ועוד מעט הסולר יגמר גם כן, לכן ביקשנו מהנהגים לתדלק בחוץ ולא לחזור ללא תדלוק! תודה.

בעניין קניית רכבים, החלטנו לחכות עד שהמחירים ירדו. תודה לכל ציבור הנהגים על הסבלנות, לורד ודן על שיתוף הפעולה הטוב, ולחסן הגדול, שבלעדיו שום דבר לא יזוז. שבת שלום ונסיעה חלקה! לולו ט.

יום ירושלים

רוקדים דגלים בשערייך ירושלים
רוקדים טנגו שכם אל שכם
ריקודים עד לב האלוהים
דופקים האחד את השני
מלפנים ומאחור.
רק שמישהו יגמור – בפנים או בחוץ.
והיאת רבך
למי זה נחוץ.
אבן, גרון ומספריים
מי מנצח מהשניים ?
למנצח תזמורת, תופים
מצעד הפזמונים
מצעד הדגלים
מצעד יום הניצחון
מצעד לדתי הבריון
מצעד החיים
מצעד הגאווה
מטס חיל האוויר
שמיים אדומים
יום ירושלים מתפוררת,
מפוזרת, מחוררת,
מתחרפנת, מתחרדת.
סכין חדה
מצעד עדלאידע
ברצות אלוהים
אפילו מגב יורה.

סטריקו שבת שלום,

מרכה לחיילים (הוקרא באסימת יום הצמאות)

חג עצמאות שמח לכל חיילי משאבי שדה, בימים אלה, בשנת 2022 ובחגה ה-74 של המדינה, ניתן לחשוב שקיום המדינה הוא מובן מאליו, אבל לצערנו השירות הצבאי עדיין נחוץ והגנת המדינה עדיין רלוונטית גם כיום.

בשיר "ניסים" כתב יהודה עמיחי
 "מרחוק כל דבר נראה נס
 אבל מקרוב גם נס לא נראה כך
 אפילו מי שעבר בים סוף בבקיעת הים
 ראה רק את הגב המזיע של ההולך לפניו"

השירות בצבא אינו פשוט לכולם, הוא מאתגר כל אחד ביכולת לעבור מעברים רבים ושינויים, להתחבר עם אנשים חדשים, לבצע משימות לא ברורות ונגד הרצון הפרטי ואתם רואים בטח כל יום את הקשיים האישיים שלכם, ומתקשים לראות את מקומכם בתמונה הגדולה, בנס הזה שנקרא מדינת ישראל.

אנחנו כאן בבית מעדיפים לא לחשוב על המשימות שאתם ממלאים בימים ובלילות. ומקווים שאתם שומרים על עצמכם, מאמינים בתפקידכם ומרגישים את החשיבות במעשכם ואת הנס הקטן שכל אחד מכם עושה.

זכרו שאנחנו מחכים לכם תמיד בבית, חושבים עליכם ואוהבים ומחבקים גם מרחוק. מייחלים תמיד לשלום ושלווה, ולהיות סתם, מדינה ככל המדינות. והלוואי ויהיה לכם פשוט טוב, אבל גם נורא משעמם.

שולחים לכם את מלוא אהבתנו והערכתנו.

לחיילים ולחיילות שלנו:

אורן זיו, אורן שחם, אלון שי, אלן גולדפישר, אמיתי סטיב, גיא מוריוסף, הילי בן חיים,

ליעד סטיב, שחר פרסי, שי מוריוסף, תמר פרחי

ולחיילים הבודדים שבחרו את ביתם פה:

ולאד קורדנשוב, נלי סיגר, אהרון אזולאי, צוריאל חדד

אהבה מכל בית משאבי שדה ותודה לועדת בנים שמלווה את כולם לאורך השנה.

שירה מור יוסף

ה'לילה
נלחיה לאמנות קיבוץ משאבי שדה

"ציריכה משותפת"

משתתפים

מירוסלב גורליק, סטריקו שורק, רונית שדה, קטיה רדין, דבורה בן חיים, חנה גרג'י, יהודית אלישע, משתתפי חוג הציור של סטריקו : משולם סיקרון, מרסלו בן שופט, נעמי בן סעיד, ועדי בבאי.

שעות הפתיחה
א'-ה' 16:00 – 18:00
שישי | שבת 10:00 – 18:00

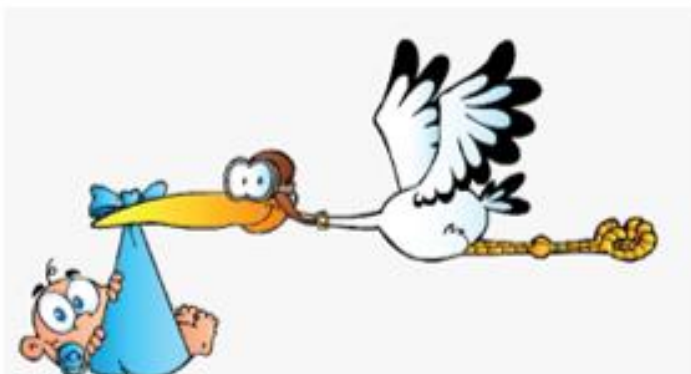
אוצרת חנה גרג'י | טל' 0876565244

מלא טוב וספא ברכות

לדנה ואריאל להולדת הבן,

נכד איפה ונפתלי שאר

בית משאבי שדה

כל הכבוד ורד מבית משאבי שדה

העלון של זרוע היסודית סג"ב דרום

"הרצון לצנח, התשוקה להצליח, הדחף להגיע לפוטנציאל המלא שלך... אלו המסמכות שיפתחו את הדלת למצוינות אישית."

מתנדבת מצוינות

ורד נורי

ורד נורי בת 57 חברת קיבוץ משאבי שדה ועובדת בקיבוץ. הגיע למתמיד רמת נגב לפני חמש שנים ומאז הפכה לחלק בלתי נפרד מצוות המרכז שיטור קהילתי. ורד מתנדבת שלב ב' ואף חברה בכתת כוננות מועצתית. רצונה לתרום מזמנה הפנוי עולה בהרבה על הנדרש, ורד מתנדבת במתמיד בממוצע כ- 80 שעות בחודש לצד פעילות מניעה שגרתית משתתפת בכל משימה אפשרית, בריונות בכבישים, שב"ת, מארבים ועוד. בנוסף משתתפת פעילה בכל אירוע קהילתי של המש"ק ברמת נגב. לזכותה אין ספור פעילויות איתור והשמדת חממות סם ביחד עם הצוות ומתנדבים נוספים. ורד מהווה דוגמה לכלל המתנדבים. ורד מבצעת את ההתנדבות עם חיוך, בשמחה ומפנקת את כולם מכל הלב בצורה שלא מובנת מאליה. אין ספק שתרומתה זו משקפת את תכלית ההתנדבות במערך.

תרצה

לפני שהתחתנתי עם עדי, שמעתי סיפורים קשים על יחסים עם החמות. אבל איתך, ידעתי מהר מאד שזה לא יהיה ככה. מהיום הראשון שהגעתי למשאבי שדה הרגשתי בנוח. מהר מאד הפכת לחברה שלי ואפילו אמא שניה. תמיד נעימה, רוצה לעזור, תמיד מקשיבה ועושה כל מה שאפשר, כדי שיהיה לי טוב.

כשהפכת לסבתא ואני לאמא טרייה, התייצבת מייד. עושה כל מה שצריך כדי לעזור עם ההתמודדות החדשה, ברגישות, בעדינות, מתוך כבוד, רק כשאני רוצה או צריכה. מעורבת אך לא מתערבת.

כזאת היית, לב ענק, עם נתינה אינסופית. מתייצבת בכל שבוע לבקר, אבל לא כדי להתארח. מכבסת, תולה, מקפלת, רוחצת כלים, משתעשעת עם הנכדים ועושה כל מה שאפשר כדי להקל עלינו.

וכל זה לא היה במקום הרגעים הקטנים שלנו. שיטוטים משותפים ברחובות, סקירת שווקים וחנויות שרק את הכרת, חיפוש מציאות לנו ולחנות הבגדים בקיבוץ וסתם טיולים בדיזנגוף, או מרכז קניות אחר.

היה קשה לראות אותך נעלמת בשנים האחרונות. היה עצוב לראות כמה שאת סובלת וכדרכך, בשקט, ללא תלונות וטענות. אני מבטיחה לזכור אותך כמו שהיית רוב חיך, ומקווה שסוף סוף מצאת שלוה. עדי שלוש סוריה

לכבוד אילוי האצה se תרצה

בתום 30 יום, הנני מבקש לקרוא בתרגום חופשי קטעים משירו של שרל אזנבור "לאהוב אותך". נשמע גם את השיר מפי הזמר עצמו המוגש בצורה זו לתרצה שלי.

לאהוב אותך

לאהוב אותך זה ביום ובלילה לחלום על תווי פנייך זה עורי שיבש וצמא לעורך זה האביב שאבד ומשחק עם גילי ימים מלאי תקוות ולילות שלא פוסקים לאהוב אותך זה ההד של שמך השר לאוזני זה כל מה שאני ממציא בחלום בכל פעם זה הרשרוש של אלפי נפלאות הפזורות כאן מכל מה שאת וכל מה שאינך לאהוב אותך זה האשד שזורם בעורקיי פורץ לליבי ושוטף את ימי זה ידו של הסוהר ללא השרשרת הופך אותי לאסיר השבוי לאורך לאהוב אותך הם ידיי וגופי המתחננים אליך זה הבושם המשכר שלך המשייט סביבי לאהוב אותך הם כל אלה ואף עוד יותר את תשוקתי להחזיקך בזרועותיי כל הזמן לאהוב אותך הן הספקות המלווים אותי את אותו הפחד שתעזוביני מבלי שוב ורק משאירה ממך זיכרונות כמו עלים מתים לאהוב אותך זה ההיגיון של לחיות את חיי ואם תלכי ממני לתמיד אעשה מאהבתי אלייך את שגעוני האחרון ואמות לרגלייך בשם אהבתינו. אמנון סוריה

מפגשי הקליטה לבנים הנקלטים, הגיעו לסיומם. כבר ניתן לראות את עבודות העפר באיזור הלולים מתקדמות במהירות לקראת סיומן ולאחריהן הפיתוח והבניה של שכונת הבנים. כמובן עכשיו כל תלוי בהתקדמות התהליך, החל משינוי הסיווג, מקיבוץ שיתופי למתחדש, בקבלת החלטות גדולות וחשובות ולא קלות כמו, שיוך פירותי, שיוך דירות וכמובן תקנון הקליטה. בתקוה שנצליח להגיע להסכמות נוכל סוף סוף לקלוט את הבנים.

חגי חודשי האביב וימי הזיכרון הסתיימו, במהלך החגים היתה פעילות רבה, חגים מרשימים, בהשתתפות רבים מהקהילה. הקורונה לא הפריעה הפעם. כל הכבוד למארגנים ולמשתתפים, מקוה שסיכומים יגיעו לעלון הבא.

טכס יום השואה התקיים כמקובל בשיתוף נערי י"א, בסופו הוקרן סרט העדות של האחיות בהירה זכאי ז"ל וחנה חקלאי.
טכס יום הזיכרון התקיים בהשתתפות קהל גדול ורב (פירוט בגוף העלון).

ביום העצמאות ארוחת ערב ישראלית וטכס עם הדלקת המשואות המסורתית והפעם בנושא קליטת העליה, הופעות מרשימות של ילדי הגן, הזוגונים והנעורים, ושירה של הלהקה המקומית ולבסוף מופע לדים (במקום הזיקוקים). בהמשך הרקדה ומסיבת בפאב ולמחרת היום פיקניק משותף בדשא החדר אוכל.

בל"ג בעומר מדורה וכיבוד כיאה לחג במיני פיץ

ארועי חג שבועות החלו בשישי בבוקר בציון 50 שנה למפעל שגיב. למחרת בבוקר הפנינג, ובערב ארוחת גבניות, הרקדה ומסיבת טוגות. למחרת הטכס במגרש חניה עם חידוש מרענן של ריקוד מכסחות דשא שבסוף העיפו עלינו גם נצנצים, ריקוד המנשאים של ההורים עם ילדהם שנולדו השנה, והפעם שנה פוריה, 10 ילדים!! הופעת המקהלה וריקודים של ההורים הילדים, וריקודי ילדי הגן הזוגונים והנעורים.

הטווסים עוזבים בקרוב את המשק ועוברים למקום חדש (הפסידו בהצבעה באסיפה), היופי הצעקות הליליות והנזקים יעברו איתם.

מהנצחה מילאנו